

Onderzoekers hebben tot taak vragen te stellen bij vanzelfsprekendheden en daarmee valide inzichten te bevorderen. Met beter inzicht kunnen betere instrumenten worden ontwikkeld die betere oplossingen bieden voor problemen. Vanuit die gedachte is het opmerkelijk dat nog geen onderzoek naar individuele ondersteuningsplannen plaatsvond, bijvoorbeeld naar validiteitsvragen of effecten op de ondersteuningsuitkomsten voor mensen met verstandelijke beperkingen. Ondersteuningsplannen hebben een hoog 'hoera'-gehalte. Ze suggereren dat ondersteuning met overleg en professionaliteit plaatsvindt en dat daarmee verantwoording wordt afgelegd. Zij steunen op de veronderstelling dat daarmee de kwaliteit van ondersteuning wordt verbeterd. Mogelijk is dat waar maar onder welke voorwaarden dat wel of niet gebeurt, is eigenlijk niet onderzocht. Ondertussen groeien de verwachtingen die professionals, cliëntenorganisaties, inspectie, brancheorganisatie, zorgkantoren en ook de wetgever impliciet of expliciet hebben van dit instrument. Deze resulteren in een bonte verzameling eisen waaraan deze plannen moeten voldoen. Natuurlijk kan een instrument op zichzelf geen kwaliteit garanderen. Maar meer kennis van hoe, en onder welke condities het (wel) werkt, kan geen kwaad.

In het derde artikel van dit NTZ-nummer wordt door Marjolein Herps en collega's op deze pro-

blematiek ingegaan. Het individuele ondersteuningsplan wordt in een historische context geplaatst, verwachtingen vanuit verschillende stakeholders worden geëxpliciteerd, en er wordt een poging tot problematisering gedaan met het oog op verder onderzoek.

Het tweede artikel behandelen Pieter Duker en collega's de problematiek van incontinentie bij kinderen met verstandelijke beperkingen. Toepassing van beschikbare trainingsmethoden wordt bepleit. Dit zou op lange termijn veel tijd kunnen vrijmaken die aan andere, levenskwaliteit bevorderende activiteiten kan worden besteed.

In het eerste artikel doen Birgitha Van der Meij en collega's verslag van een experimenteel onderzoek bij ouders van kinderen en jongeren met een verstandelijke beperking naar het gebruik en het effect van informatie bij het kiezen voor een voorziening. Een mooi voorbeeld van kritisch onderzoek waaruit blijkt dat een aantal vanzelfsprekendheden rond informatieverstrekking niet opgaan.

In deze NTZ is daarnaast een opiniebijdrage opgenomen van Hank van Geffen en Peter Nounens over de actuele problematiek van licht verstandelijk gehandicapte jongeren. Daarin pleiten zij voor een grotere rol van de samenleving en een betere relatie tussen algemene voorzieningen (onderwijs, werk, justitie, ggz) en de beschikbare kennis van de gespecialiseerde

LVG sector om een onverhoopt grote toeloop van nieuwe 'klanten' naar speciale voorzieningen te vermijden.

Verder vindt de lezer de gebruikelijke rubrieken: berichten, boeken en agenda.

Dr. Wil Buntinx
Hoofdredacteur